

Jak nést ovoce? Služby ve farnosti

Římskokatolická farnost Tuchoměřice

4.10.2020 (27. neděle v mezidobí)
(Iz 5,1-7; Ž 80; Flp 4,6-9; Mt 21,33-43)

Dnešní texty znovu mluví o vinici (aspoň 1. čtení a Evangelium). O vinici jako o obrazu Božího lidu, ale z pohledu Boha, který je zklamaný: vinice nenese ovoce. V Izajáši z ní Bůh udělá pustinu. V Evangeliu odstraní vinaře a pronajme vinici jiným vinařům: znovu je to varování pro velekněze a starší lidu: „Vám bude Boží kralovství odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce“. A ten nový národ, to je Boží lid z Nového zákona, církev, my.

Ale pozor, neradujme se příliš brzo. My jako církev, jako křesťané z dvacátého prvního století přinášíme skutečně ovoce? Když se podíváme na to, jak vypadá svět, můžeme o to pochybovat. 2000 let poté, co Ježíš poslal své učedníky ke všem národům, aby je učili „zachovávat všechno, co přikázal“ (Mt 28,20), nevypadá to, že se svět naučil milovat Boha a milovat bližního jako sám sebe. A ještě méně milovat své nepřátele. Neznamená to, že se nic nepodařilo: ve světě je 2,4 miliardy křesťanů, to není málo (skoro třetina světové populace), ale jaký vliv mají ve světě, jaké ovoce přinášejí? Můžeme se oprávněně domnívat, že by mohli přinášet více ovoce, když je jich (nás) tolik.

Proč křesťané nepřinášejí tolik ovoce, kolik by mohli? Proč my, proč naše farnost nepřináší tolik ovoce, kolik bychom mohli? A co můžeme udělat pro to, abychom skutečně přinášeli ovoce?

Slova a příklad sv. Pavla nám k tomu může poskytnout klíč. V 2. čtení sv. Pavel říká: „dělejte i nadále to, čemu jste se ode mě naučili, co jste ode mě převzali, ode mě slyšeli a na mně viděli..., a Bůh, dárce pokoje, bude s vámi“. Pavlova práce skutečně přinášela ovoce. A co dělal sv. Pavel? Právě to, co nedělali velekněží a starší lidu: staral se o Boží lid, o členy společenství, sloužil, když velekněží a starší lidu byli sice navenek zbožní, ale nestarali se o vinici, sloužili jenom sobě a ne ostatním.

Co nám umožní, abychom přinášeli ovoce, je služba. Živé společenství, společenství, které může přitahovat ostatní, které může přinášet ovoce, je společenství, které slouží (stačí připomenout Matku Terezu).

V naší farnosti počet účastníků na mši sv. narostl a můžeme za to děkovat Bohu, to není samozřejmost! Ale počet služebníků příliš neroste. Za měsíc budeme volit členy pastorační rady. Oni budou sloužit a budou se snažit, aby naše farnost přinášela ovoce. Ale budou 3 nebo 4 a nebudou moci dělat všechno. Skutečný život farnosti záleží na každém z nás. Každý z nás má své místo ve farnosti..., a to neznamená jenom své místo v lavici nebo na své židli v kostele (i když v době opatření proti koronaviru je místo k sezení důležité!). Místo ve farnosti znamená také službu ve farnosti. Samozřejmě nejsme Matka Tereza a možná nevíme, jak můžeme sloužit, nebo si myslíme, že na to nemáme. Ale služba je jeden ze základních prvků křesťanského života, jeden z pěti vitaminů, které každý z nás a naše společenství potřebuje, aby bylo živé a zdravé. Je to vitamin D jako Darování se, diakonia, služby (vedle vitamínu A jako Adorace, modlitba, vitamínu B jako Bratrský život, společenství, vitamínu C jako formaCe, duchovní růst a vitamínu E jako Evangelizace, svědectví).

V době, kdy se připravujeme na volby členů pastorační rady, si můžeme také položit otázku, co každý z nás může dělat, aby farnost byla živější, aby nesla dobré ovoce. Důležité je položit si otázku, co já můžu dělat pro farnost, a ne jenom co farnost může dělat pro mě.

Proto jsme připravili dotazník, který dostanete na konci mše a který budete moci vyplnit buď na místě, nebo doma, a který budete moci vložit do krabice vzadu v kostele (bude také k dispozici na webových stránkách farnosti, abyste ho mohli poslat přes mail nebo vyplnit google formulář). Je tam seznam služeb, které farnost potřebuje, aby přinášela ovoce. Seznam není vyčerpávající, můžete přidat, co si myslíte, že můžete přinést farnosti. Věřím, že každý z nás má dar (a určitě více darů), kterým (kterými) může sloužit. Skutečně živé společenství je společenství, kde každý něco dostává, ale také něco daruje.

Dnes se můžeme modlit za to, aby naše farnost byla skutečně živé společenství, kde každý z nás má své místo a kde můžeme společně svědčit o lásce Boží a nést ovoce pro náš svět. Amen.

Otec Alain Cleysac CCN, administrátor farnosti